

"Voldria que els polítics patissin una mica perquè veiessin com ens sentim"

"Voldria que els polítics patissin una mica perquè veiessin com ens sentim"

Guitarrista d'Hombres G. El festival de la Porta Ferrada viurà avui una nit dedicada als anys 80 amb les actuacions de Hombres G i Duncan Dhu, dues de les bandes més exitoses de la història del pop espanyol i que juntes sumen milions de discos venuts a l'Estat espanyol i a Amèrica Llatina. Tots dos grups han estat més de trenta anys sobre els escenaris.

Com va la gira?

Gràcies a Déu, estem acostumats que ens vagi tot genial. La gent omple els concerts i s'ho passa molt bé, i això és l'important. Nosaltres no fallem mai i el públic tampoc.

Sembla que és cert que els grans grups mai moren; com se senten?

Tant de bo sigui veritat. Jo crec que estem millor que mai, ampliant fronteres i ampliant públic.

Després de tants anys, en què han canviat les seves cançons?

Les cançons no envelleixen, segueixen estant molt vives. Toquem el nostre repertori amb les mateixes ganes de sempre perquè la gent fa que siguin cançons actuals. Ha canviat el moment de la nostra vida, estem en un moment molt bo. Els temes es van transmetent i ara els coreja una generació jove. Això sí que ha evolucionat, però sempre sonant igual de bé.

I la indústria, en què ha canviat?

Com la tecnologia i tot el planeta en general, moltíssim. L'únic que es pot i s'ha de fer és adaptar-se als canvis per continuar aquí. Han canviat moltes coses a les quals estàvem acostumats, però som un grup que s'adapta perquè al final el més important és seguir fent música i que arribi al públic.

Quina cançó no pot faltar en els seus concerts?

Cap. Fem gairebé dues hores d'espectacle i totes les cançons que toquem les coneix el públic. Algunes es queden a la recambra i les anem canviant, però ens adonem que passa el mateix. Tots els temes els coneix tot el nostre públic.

Han avorrit alguna cançó?

Sé que hi ha artistes que diuen això, però jo no ho entenc. Tu fas una cançó, hi treballes i la graves perquè l'estimes com a un fill.

Com s'aconsegueix estar tants anys a sobre l'escenari?

Mai ho saps. Si m'hi poso a pensar, jo sempre dic que vam estar en el lloc correcte en el moment adequat i amb les cançons adequades. Al final, els temes connecten amb la gent perquè són molt sincers i expressius.

Comuniquen sentiments, que és el més important per a l'ésser humà. Per aquest motiu, les mateixes cançons 30 anys després connecten amb un nou públic.

Què els inspira?

Les nostres vides i les nostres vivències. El món que ens envolta. L'amor i el desamor, els sentiments que no entenen de fronteres, ni de races, ni d'edats.

Quins moments de la carrera d'Hombres G han estat decisius?

El primer any va ser una bogeria. La nostra carrera va arrencar de forma molt ràpida i ho vam saber aprofitar.

Llavors hi va haver una segona fase, importantíssima també, i quan vam tornar després de l'aturada el 2002 i després de deu anys ho vam tornar a fer des de dalt de tot. I ara ja fa catorze des del retorn.

Com van viure el fenomen fan quan va néixer el grup?

No ens ho esperàvem. Volíem agradar als amics i poc més. Però des del principi, sobretot les noies, van entendre les nostres cançons de seguida. Ara aquestes noies ja s'han convertit en mares i vénen als concerts amb tota la seva família.

Llavors, els continuen atacant les "noies cocodril"?

Sí, per descomptat. I tan de bo duri tota la vida [riu].

Com se senten tocant en festivals?

Està molt bé compaginar concerts sols i altres amb més grups. Tècnicament els festivals són més complicats, però per al públic estan molt bé, són fantàstics. A més a més, nosaltres també ens trobem amb els amics.

Molen, és clar que molen.

Què té d'especial la gira 30 años y un día, que continua aquest estiu?

Volíem celebrar els 30 anys, ja que no vam celebrar els 25 i potser no arribarem als 50. Vam fer un repertori especial rescatant algunes cançons antigues que no tocàvem des de feia temps. És una mena d'excusa per fer una gran festa, sense tallar-nos.

Quins projectes tenen de cara al futur?

Com diu la dita: "Que ens quedem com estem". Ja no fem plans a gaire llarg termini perquè al final, el més important és el que has de fer demà i no d'aquí a un any. Tenim cançons que anem gravant i que autogestionem, sense mandats de discogràfiques ni de ningú. Seguim amb els concerts d'Espanya i a Amèrica. Els plans són continuar fent música i concerts.

A qui diria avui allò de "sufre mamón"?

Jo crec que ens ho estem dient als polítics tots els espanyols. A mi m'agradaria que patissin ells una miqueta perquè veiessin com ens sentim tots amb aquesta conya que es porten.

Quina cançó posaria avui a Espanya?

Li posaria No te escaparás, referint-me als Jocs Olímpics. A veure si aconseguim alguna medalla més, que ens la mereixem.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/08/16/voldria-que-politics-patissin-mica/799347.html?utm_source=rss